

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä heinäkuuta 2010

N:o 650—660

SISÄLLYS

N:o		Sivu
650	Laki oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta	2265
651	Laki eräiden asiakirjain lähettämisestä tuomioistuimille annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2271
652	Laki ulosottokaaren 2 luvun muuttamisesta	2272
653	Laki ihmisen elimien, kudoksien ja solujen lääketieteellisestä käytöstä annetun lain muuttamisesta	2273
654	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta	2275
655	Laki sairausvakuutuslain 7 luvun 4 §:n muuttamisesta	2276
656	Tasavallan presidentin asetus Laosin kanssa Laosin ympäristöhallinnon vahvistamishankkeesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	2277
657	Valtioneuvoston asetus patenti- ja rekisterihallituksesta annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta	2278
658	Valtioneuvoston asetus televisio- ja radiotoimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletuomintaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösuunnitelmasta Ahvenanmaan maakunnassa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2279
659	Valtioneuvoston asetus tulvariskiä hallinnasta	2282
660	Valtioneuvoston asetus sosiaali- ja terveysministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen 3 ja 6 §:n muuttamisesta	2288

N:o 650

Laki

oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan oikeudenkäymiskaaren 26 luvun 1 a §, 1 b § ja sen edellä oleva väliotsikko, 2 §:n edellä oleva väliotsikko ja 2 a §, sellaisina kuin ne ovat laissa 381/2003,

muutetaan 2 luvun 8 §:n 2 momentin 1 kohta, 12 luvun 16 §:n 1 momentti, 25 luvun 3 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 14 b §, 26 luvun otsikko sekä 2, 3 ja 13—16 §,

sellaisina kuin ne ovat, 2 luvun 8 §:n 2 momentin 1 kohta, 25 luvun 11 §:n 2 momentti ja 14 b § sekä 26 luvun 2 ja 3 § mainitussa laissa 381/2003, 12 luvun 16 §:n 1 momentti laissa 1052/1991, 25 luvun 3 §:n 2 momentti ja 26 luvun otsikko laissa 165/1998, 26 luvun 13 ja 14 § mainituissa laeissa 165/1998 ja 381/2003 sekä 26 luvun 15 ja 16 § mainitussa laissa 165/1998, sekä

lisätään 25 luvun 15 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 381/2003, uusi 4 a kohta, lakiin uusi 25 a luku, 26 lukuun uusi 14 a § sekä lakiin uusi 30 a luku seuraavasti:

HE 105/2009
LaVM 4/2010
EV 49/2010

89—2010

2 luku

Päätösvaltaisuudesta

8 §

Yksi jäsen voi kuitenkin:
1) päättää, että jatkokäsittelylupa myönnetään;

12 luku

Asianosaisista

16 §

Asianosainen, jota vastaan on annettu yksi-puolinen tuomio, ei saa valittaa siitä. Yksi-puolisessa tuomiossa on tästä ilmoitettava ja samalla annettava ohjeet, minkä ajan kuluessa ja missä tuomioistuimessa takaisin-saantia on haettava.

25 luku

Muutoksenhaku käräjäoikeudesta hovioikeuteen

3 §

Saapuvilla oleville asianosaisille on heti ratkaisun julistamisen jälkeen annettava kirjalliset ohjeet, joista ilmenee, miten ratkaisuun tyytymättömän on meneteltävä saattaakseen asian hovioikeuden tutkittavaksi tai hakeakseen muutosta 30 a luvun mukaisella ennakkopäätösvalituksella. Ohjeissa on myös selostettava ennakkopäätös-menettely pääpiirteittäin. Ohjeita ei kuitenkaan anneta viralliselle syyttäjälle eikä muullekaan asianosaiselle, jos se havaitaan ilmeisen tarpeettomaksi.

11 §

Valitusosoituksessa on mainittava muutoksenhakutuomioistuin sekä valitusajan päättymispäivä. Siinä on selostettava säännökset valituksen perilleajamisesta, jatkokäsittelylupavasta ja lupaperusteista sekä valituskirjelmän sisällöstä ja liitteistä. Lisäksi valitusosoitukseen on sisällytettävä vastaavat tiedot vasta-

valituksesta sekä ennakkopäätösvalituksesta sen mukaan kuin 14 a—14 c §:ssä ja 30 a luvussa säädetään.

14 b §

Vastavalitus raukeaa, jos valitus peruutetaan, raukeaa tai jätetään tutkimatta taikka valittajalle ei myönnetä jatkokäsittelylupaa. Vastavalitus ei kuitenkaan raukea, jos valitus peruutetaan vasta pääkäsittelyssä.

15 §

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan asianomaiselle hovioikeudelle, on mainittava:

4 a) peruste jatkokäsittelyluvan myöntämiselle 25 a luvun 5—8 §:ssä tarkoitetussa asiassa ja syyt, joiden nojalla valittaja katsoo perusteen olevan olemassa, jos ne eivät muutoin ilmene valituskirjelmästä;

25 a luku

Valitusasian valmistelun aloittaminen hovioikeudessa ja jatkokäsittelylupa*Yleiset säännökset*

1 §

Tässä luvussa säädetään valitusasian valmistelun aloittamisesta hovioikeudessa sekä jatkokäsittelyluvasta ja sen myöntämisestä.

Jos valitusasiassa ei tarvita jatkokäsittelylupaa tai lupa 11 §:ssä säädetyin perustein myönnetään, asian käsittelyä jatketaan siten kuin 26 luvussa säädetään.

Jos jatkokäsittelylupaa ei myönnetä, käräjäoikeuden ratkaisu jää pysyväksi.

Valmistelun aloittaminen

2 §

Valitusasian valmistelu hovioikeudessa alkaa, kun käräjäoikeudesta lähetetty valituskirjelmä saapuu hovioikeuteen. Asian valmistelusta hovioikeudessa vastaa yksi jäsen (*valmistelusta vastaava jäsen*).

3 §

Jos valitus on puutteellinen ja sen täydentäminen on oikeudenkäynnin jatkamiseksi

tarpeen, valittajaa on kehotettava korjaamaan puute hovioikeuden määräämässä ajassa. Samalla on ilmoitettava, mikä seuraamus kehoituksen laiminlyömisestä voi olla.

Jos valitus on täydennyksenkin jälkeen puutteellinen, saadaan asianosaiselle erityisestä syystä varata uusi tilaisuus sen täydentämiseen.

4 §

Jos valittaja ei noudata valituksen täydentämistä koskevaa kehotusta ja valitus on niin puutteellinen, ettei se kelpaa oikeudenkäynnin perustaksi hovioikeudessa, valitus jätetään tutkimatta.

Hovioikeuden on heti jätettävä valitus tutkimatta, jos sen tutkimiselle on muu kuin 3 §:ssä tarkoitettu este.

Jatkokäsittelylupa

5 §

Riita-asiassa tarvitaan jatkokäsittelylupa, jos käräjäoikeuden ratkaisu on asianosaiselle vastainen vain saamisen osalta, ja valituskirjelmässä esitetyn vaatimuksen ja käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen välinen erotus (*häviöarvo*) ei ole yli 10 000 euroa. Oikeudenkäyntikuluja ja vaatimukselle laskettavaa korkoa ei oteta huomioon häviöarvon määrää laskettaessa.

6 §

Vastaja tarvitsee rikosasiassa jatkokäsittelyluvan, jos häntä ei ole tuomittu ankarampaan rangaistukseen kuin neljä kuukautta vankeutta. Rangaistuksen ankaruutta arvioidessa ei oteta huomioon vankeusrangaistuksen ohessa tuomittua sakkoa tai muuta rikosoikeudellista seuraamusta.

Vastaja ei kuitenkaan rikosasiassa tarvitse jatkokäsittelylupaa, jos:

- 1) vastaja on tuomittu viralta pantavaksi;
- 2) vastaja on tuomittu menettämisseuraukseen, jos valtiolle menetetyksi tuomitun hyödyn määrä, omaisuuden tai esineen arvo taikka niiden sijasta menetetyksi tuomittu arvo on enemmän kuin 10 000 euroa;
- 3) vastaja on tuomittu yhteisösakkoon, jonka määrä on enemmän kuin 10 000 euroa;

4) virallinen syyttäjä ei 7 §:n 1 momentin mukaan tarvitse asiassa jatkokäsittelylupaa; tai

5) virallinen syyttäjä on 7 §:n 2 momentin mukaisesti hakenut asiassa muutosta vastaajan eduksi.

Jos valitus koskee myös syytteessä tarkoitettuun tekoon perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, jonka häviöarvo on enemmän kuin 10 000 euroa, ei rikosasiassa tarvita jatkokäsittelylupaa saman teon osalta.

7 §

Virallinen syyttäjä tarvitsee jatkokäsittelyluvan, jos valitus koskee rikosta, josta ei syytteessä mainittujen seikkojen vallitessa tehtynä ole säädetty ankarampaa rangaistusta kuin sakko tai enintään kaksi vuotta vankeutta.

Virallinen syyttäjä ei tarvitse jatkokäsittelylupaa hakiessaan muutosta vastaajan eduksi.

8 §

Rikosasiassa asianomistaja tarvitsee jatkokäsittelyluvan, jos valitus koskee 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua rikosta. Asianomistaja ei kuitenkaan tarvitse jatkokäsittelylupaa, jos valitus koskee myös valituksessa tarkoitettuun tekoon perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, jonka häviöarvo on enemmän kuin 10 000 euroa.

9 §

Jatkokäsittelylupaa ei tarvita:

- 1) sotilasoikeudenkäyntiasiassa;
- 2) sakon muuntorangaistuksen määräämistä koskevassa asiassa;
- 3) liiketoimintakiellon määräämistä, kumoamista tai pidentämistä koskevassa asiassa;
- 4) lähestymiskiellon määräämistä, kumoamista tai muuttamista koskevassa asiassa;
- 5) lapsen elatusta koskevassa asiassa;
- 6) 8 luvun säännösten mukaan käsitellyssä asiassa.

10 §

Jos muutosvaatimus koskee vain oikeudenkäyntikuluja, valtion varoista maksettavia kuluja tai maksettavaksi tuomittua uhkasakkoa, asiassa tarvitaan jatkokäsittelylupa. Jatkokä-

sittelylupa tarvitaan myös asiassa, jossa muutosvaatimus koskee yksinomaan jäännösrangaistuksen määräämistä täytäntöönpantavaksi valvontamääräysten rikkomisen vuoksi.

11 §

Jatkokäsittelylupa on myönnettävä, jos:

- 1) ilmenee aihetta epäillä käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta;
- 2) käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ei ole mahdollista arvioida jatkokäsittelylupaa myöntämättä;
- 3) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa asioissa on tärkeä myöntää asiassa jatkokäsittelylupa; tai
- 4) luvan myöntämiseen on muu painava syy.

Jatkokäsittelylupaa ei kuitenkaan tarvitse 1 momentin 1 kohdan nojalla myöntää yksinomaan näytön uudelleen arvioimista varten, ellei käräjäoikeuden ratkaisun lopputuloksen oikeellisuutta ole perusteltua aihetta epäillä valituksessa esitettyjen seikkojen perusteella.

12 §

Jatkokäsittelylupa voidaan rajoittaa kosemaan osaa käräjäoikeuden ratkaisusta. Kysymys jatkokäsittelyluvan myöntämisestä muilta osin voidaan tällöin siirtää ratkaistavaksi valituksen käsittelyn yhteydessä.

Menettely jatkokäsittelyluvan myöntämisestä koskevassa asiassa

13 §

Ennen jatkokäsittelyluvan myöntämistä koskevan asian ratkaisemista hovioikeuden on tarvittaessa kehotettava valittajan vastapuolta antamaan kirjallinen vastaus valitukseen.

14 §

Hovioikeus päättää jatkokäsittelyluvan myöntämisestä koskevan kysymyksen käräjäoikeuden ratkaisun, valituksen, mahdollisen vastauksen ja tarvittaessa myös muun oikeudenkäyntiaineiston perusteella kirjallisessa menettelyssä.

Asia voidaan ratkaista ilman esittelyä.

15 §

Jos asiassa myönnetään jatkokäsittelylupa, siitä on ilmoitettava valittajalle sekä valittajan vastapuolelle.

16 §

Menettelyn osalta jatkokäsittelylupa-asiassa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä 26 luvussa säädetään.

17 §

Jos jatkokäsittelylupaa ei myönnetä, päätöksestä on käytävä ilmi, että:

- 1) kaikki 11 §:ssä säädetty perusteet jatkokäsittelyluvan myöntämiselle on tutkittu;
 - 2) jatkokäsittelylupaa ei ole myönnetty; ja
 - 3) käräjäoikeuden ratkaisu jää pysyväksi.
- Päätökseen on sisällytettävä selostus asianosaisten vaatimuksista ja vastauksista.

18 §

Jatkokäsittelylupa myönnetään, jos ratkaisukokoonpanon yksikin jäsen on luvan myöntämisen kannalla.

Muutoksenhaku

19 §

Päätökseen, jolla jatkokäsittelylupa on myönnetty, ei saa hakea muutosta.

26 luku

Valitusasian käsittelyn jatkaminen hovioikeudessa

2 §

Rikosasiassa hovioikeus voi muuttaa käräjäoikeuden rangaistusvaatimuksesta antamaa tuomiota vastaajan eduksi silloinkin, kun vain virallinen syyttäjä on hakenut siihen muutosta.

Jos käräjäoikeuden tuomioon rikosasiassa haetaan muutosta ainoastaan rangaistusseuraamuksen osalta, hovioikeus ei saa ilman erityistä syytä tutkia, onko vastaaja syyllistynyt hänen syykseen luettuun tekoon.

3 §

Valittajan vastapuolta on kehotettava antamaan kirjallinen vastaus valitukseen hovioikeuden määräämässä ajassa. Jos vastaus on pyydetty käsiteltäessä kysymystä jatkokäsittelyluvan myöntämisestä tai valitus jätetään 25 a luvun 4 §:n nojalla tutkimatta taikka vastauksen pyytäminen on ilmeisen tarpeetonta, vastausta ei tarvitse pyytää.

Vastausta pyydettyäessä on annettava tiedoksi valitus ja siihen liitetyt asiakirjat. Hovi-

oikeus voi lisäksi määrätä, mistä kysymyksestä vastauksessa on erityisesti lausuttava.

13 §

Hovioikeuden pääkäsittelyssä kuullaan asianosaisia, todistajia ja asiantuntijoita sekä vastaanotetaan muuta selvitystä.

Pääkäsittely saadaan rajoittaa koskemaan vain osaa valituksen kohteena olevasta asiasta.

Pääkäsittely tulee tarvittaessa toimittaa hovioikeuden tuomiopiiriin kuuluvalla muulla paikkakunnalla kuin hovioikeuden sijaintipaikkakunnalla. Erityisestä syystä pääkäsittely saadaan toimittaa myös muulla kuin hovioikeuden tuomiopiiriin kuuluvalla paikkakunnalla.

14 §

Hovioikeuden on toimitettava pääkäsittely, jos riita-asiassa asianosainen tai rikosasiassa asianomistaja tai vastaaja sitä vaatii.

Pääkäsittelyä ei kuitenkaan tarvitse toimittaa, jos asiassa ei 15 §:n 1 momentin mukaan tarvitse ottaa vastaan suullista todistelua sen vuoksi, että näytön arvioinnin oikeellisuudesta ei voi jäädä varteenotettavaa epäilystä, ja pääkäsittelyn toimittaminen on muutoinkin selvästi tarpeetonta huomioon ottaen erityisesti asian laatu ja merkitys asianosaiselle.

Hovioikeuden on virallisen syyttäjän pyynnöstä toimitettava pääkäsittely, jos asiassa on otettava vastaan suullista todistelua 15 §:n perusteella ja muulloinkin, kun hovioikeus pitää sitä tarpeellisena.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, on noudatettava myös hakemusasiassa tehtyä valitusta käsiteltäessä.

14 a §

Hovioikeus voi omasta aloitteestaan toimittaa pääkäsittelyn katsoessaan sen tarpeelliseksi.

15 §

Jos pääkäsittely toimitetaan ja asiassa on kysymys kärjäoikeuden suullisen todistelun uskottavuudesta tekemästä arviosta, kärjäoikeudessa vastaanotettu suullinen todistelu otetaan tarpeellisilta osiltaan uudelleen vastaan, jollei estettä ole. Todistelua ei tarvitse ottaa uudelleen vastaan, jos kärjäoikeuden vastaanottaman näytön arvioinnin oikeelli-

suudesta ei voi jäädä 12 §:ssä tarkoitetun oikeudenkäyntiaineiston perusteella kokonaisuutena arvioitaessa mitään varteenotettavaa epäilystä.

Mitä suullisen todistelun uskottavuuden arvioinnista säädetään, sovelletaan myös kärjäoikeuden arvioon katselmusta toimittaessaan tekemiensä havaintojen uskottavuudesta.

Pääkäsittelyssä otetaan vastaan myös hovioikeudessa vastaanotettava uusi suullinen todistelu.

16 §

Jos kärjäoikeudessa vastaanotettua suullista todistelua ei oteta hovioikeudessa uudelleen vastaan, kärjäoikeuden ratkaisua saa tämän todistelun osalta muuttaa vain, jos todistelua ei enää voida ottaa uudelleen vastaan. Rangaistusvaatimuksesta tehtyä ratkaisua saadaan kuitenkin muuttaa rikosasian vastaajan eduksi.

30 a luku

Ennakkopäätösvalituksesta

1 §

Muutosta kärjäoikeuden ratkaisuun saadaan hakea hovioikeuden asemesta korkeimmalta oikeudelta (*ennakkopäätösvalitus*), jos korkein oikeus myöntää valitusluvan.

Ennakkopäätösvalitus ei ole sallittu, jos muutoksenhakijan vastapuoli ei ole antanut siihen suostumustaan joko kirjallisesti tai suullisesti kärjäoikeudessa. Suostumus saadaan peruuttaa ilmoittamalla peruutuksesta kärjäoikeudelle tyytymättömyyden ilmoittamiselle säädetyn määräajan kuluessa.

2 §

Korkein oikeus voi myöntää luvan ennakkopäätösvalitukseen vain, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman oikeuden ratkaistavaksi. Jos valituslupaa ei myönnetä, kärjäoikeuden ratkaisu jää pysyväksi.

3 §

Muutoksenhakijan, joka tahtoo hakea muutosta ennakkopäätösvalituksella, on ilmoitettava siitä ilmoittaessaan tyytymättömyyttä ratkaisuun ja samalla esitettävä 1 §:n

2 momentissa tarkoitettu vastapuolen suostumus. Jos suostumusta ei ole annettu tai se on laillisesti peruutettu, hyväksytään tyytymättömyyden ilmoitus 25 luvun 5 §:ssä tarkoitukseksi ilmoitukseksi.

Tyytymättömyyden ilmoituksen hyväksymisestä ennakkopäätösvalitusta varten ja siitä, mitä muutoksenhaussa on noudatettava, on ilmoitettava heti muutoksenhakijalle ja vastapuolelle.

4 §

Jos tyytymättömyyden ilmoitusta ei ole hyväksytty, saa siitä kannella korkeimpaan oikeuteen. Kantelukirjelmä on toimitettava kärjäoikeuden kansliaan kolmessakymmenessä päivässä kärjäoikeuden ratkaisun julistamis- tai antamispäivästä. Jos korkein oikeus katsoo tyytymättömyyden ilmoittamisen tapahtuneen laillisesti, tulee sen tarvittaessa asettaa uusi määräaika muutoksenhakua varten.

Jos tyytymättömyyden ilmoitus ennakkopäätösvalitusta varten on hyväksytty, saa vastapuoli, joka katsoo, ettei hän ole antanut suostumustaan ennakkopäätösvalitukselle, kannella hyväksymisestä korkeimpaan oikeuteen. Kantelukirjelmä on toimitettava kärjäoikeuden kansliaan 1 momentin mukaisessa määräajassa. Jos korkein oikeus katsoo, ettei suostumusta ole annettu laillisesti, asia palautetaan kärjäoikeuteen tyytymättömyyden ilmoituksen hyväksymistä koskevan uuden päätöksen antamista varten.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

5 §

Muutoksenhakijan vastapuoli voi 25 luvun 14 a §:n mukaisesti valittaa kärjäoikeuden ratkaisusta, jos korkein oikeus myöntää hänelle tämän luvun 2 §:n mukaan luvan ennakkopäätösvalitukseen. Vastavalitushakemus raukeaa, jos korkein oikeus ei myönnä muutoksenhakijalle valituslupaa.

6 §

Tässä luvussa tarkoitettussa muutoksenhaussa on lisäksi soveltuvin osin noudatettava, mitä 25 luvussa säädetään muutoksenhausta kärjäoikeudesta hovioikeuteen ja 30 luvussa säädetään muutoksenhausta hovioikeudesta korkeimpaan oikeuteen hovioikeuden antaessa ratkaisunsa muutoksenhakuasteena.

Määräaika ennakkopäätösvalitusta varten on 30 päivää siitä päivästä, jona kärjäoikeuden ratkaisu julistettiin tai annettiin. Korkeimmalle oikeudelle osoitettu muutoksenhakukirjelmä on toimitettava kärjäoikeuden kansliaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Tätä lakia sovelletaan riita-, rikos- ja hakemusasioihin, jos muutoksenhaun kohteena oleva ratkaisu on kärjäoikeudessa annettu tai julistettu tämän lain voimaantulon jälkeen.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 651

L a k i

eräiden asiakirjain lähettämistä tuomioistuimille annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden asiakirjain lähettämistä tuomioistuimille 7 päivänä toukokuuta 1965 annetun lain (248/1965) 1 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 204/1997, seuraavasti:

1 §

Hovioikeudelle osoitetut 1 momentissa mainitut asiakirjat virallinen syyttäjä saa lähettää postitse tai lähetin välityksellä. Korkeimmalle oikeudelle osoitetut muutoksenhakemukset virallisen syyttäjän on toimitettava hovioikeudelle tai oikeudenkäymiskaaren

30 a luvussa tarkoitettussa muutoksenhaussa käräjäoikeudelle valtakunnansyyttäjän välityksellä ja muut asiakirjat korkeimman oikeuden määräämällä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 652

L a k i

ulosottokaaren 2 luvun muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 15 päivänä kesäkuuta 2007 annetun ulosottokaaren (705/2007) 2 lukuun uusi 12 a §
seuraavasti:

2 luku

Ulosottooperusteet

Tuomion lainvoimaisuus

12 a §

*Käräjäoikeuden tuomio haettaessa muutosta
suoraan korkeimmalta oikeudelta*

Mitä 3—8 §:ssä säädetään, koskee myös

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

sellaista lainvoimaa vailla olevaa käräjäoikeuden ratkaisua, johon haetaan muutosta oikeudenkäymiskaaren 30 a luvun mukaisesti suoraan korkeimmalta oikeudelta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2011.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 653

L a k i**ihmisen elimien, kudoksien ja solujen lääketieteellisestä käytöstä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ihmisen elimien, kudoksien ja solujen lääketieteellisestä käytöstä annetun lain (101/2001) 9 § ja 18 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 547/2007, sekä *lisätään* lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

9 §

Suostumus

Kuolleen ihmisen elimiä, kudoksia ja soluja saadaan irrottaa, jos ei ole tiedossa tai jos ei ole syytä olettaa, että vainaja eläessään olisi vastustanut toimenpidettä. Jos vainaja on eläessään kieltänyt elimiensä, kudoksiensa tai solujensa irrottamisen, toimenpidettä ei saa tehdä. Ennen kuin kuolleen ihmisen elimiä, kudoksia tai soluja irrotetaan, on mahdollisuuksien mukaan selvitettävä vainajan oma elinaikainen käsitys elimiensä, kudoksiensa tai solujensa irrottamisesta 8 §:n 1 momentissa säädettyyn tarkoitukseen.

Jos vainaja on alaikäinen, eikä hän ikänsä ja kehitystasonsa vuoksi eläessään ole kyennyt muodostamaan käsitystä elimiensä, kudoksiensa tai solujensa irrottamisesta, saa elimiä, kudoksia ja soluja irrottaa, jollei hänen huoltajansa vastusta toimenpidettä.

Jos täysi-ikäinen vainaja ei sairauden, mielen terveyden häiriön tai muun syyn vuoksi ole eläessään voinut muodostaa käsitystä eli-

mien, kudoksien tai solujen irrottamisesta, saa toimenpiteen tehdä, jollei hänen lähiomaisensa tai muu läheisensä vastusta sitä.

9 a §

Selvitys vainajan läheiselle

Vainajan lähiomaiselle tai muulle läheiselle on annettava selvitys elimien, kudoksien ja solujen irrottamisesta ja irrottamisen merkityksestä.

18 §

Korvaukset ja taloudellisen hyödyn tavoittelun kieltö

Elintärkeään siirrontarpeeseen perustuvan tässä laissa tarkoitetun elimen, kudoksen tai solujen luovuttajalla on elimen, kudoksen tai solujen irrottamisen ja siihen liittyvien välttämättömien tutkimusten aiheuttaman ansionmenetyksen korvaamiseksi oikeus saada päi-

HE 276/2009
 StVM 13/2010
 EV 94/2010

värahaa siten kuin sairausvakuutuslaissa (1224/2004) säädetään. Päivärahaa suoritetaan sairausvakuutuslain 8 luvun 7 §:n estämättä kaikilta arkipäiviltä. Jos työnantaja maksaa palkan työkyvyttömyysajalta, siirtyy oikeus päivärahaan siten kuin sairausvakuu-

tuslain 7 luvun 4 §:n 2 momentissa säädetään.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 654

L a k i

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 5 §:ään,
sellaisena kuin se on osaksi laeissa 367/1996 ja 434/2010, uusi 4 b kohta seuraavasti:

5 §

Maksuttomat terveyspalvelut

Terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia:

4 b) ihmisen elimen, kudoksien tai solujen elävän luovuttajan tutkimus ja hoito;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 655

L a k i

sairausvakuutuslain 7 luvun 4 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sairausvakuutuslain (1224/2004) 7 luvun 4 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 994/2008 ja 532/2009, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

7 luku

**Päivärahaetuuksien saamisen yleiset
edellytykset**

4 §

Työnantajan oikeus päivärahaetuuteen

kuutetulle palkkaa työkyvyttömyysajalta työsuhteen perusteella ja työkyvyttömyys johtuu ihmisen elimien, kudoksien ja solujen lääketieteellisestä käytöstä annetun lain (101/2001) mukaisesta elin-, kudos- tai solusiirtoa varten tehdystä luovutuksesta. Päivärahaetuutta ei makseta vakuutetulle samalta ajalta palkkaa vastaavalta osalta.

Työnantajalle maksetaan päivärahaetuus siltä osin kuin työnantaja on maksanut va-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 656

Tasavallan presidentin asetus**Laosin kanssa Laosin ympäristöhallinnon vahvistamishankkeesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Laosin ympäristöhallinnon vahvistamishankkeesta Vientianessa 19 päivänä toukokuuta 2010 Suomen tasavallan hallituksen ja Laosin demokraattisen kansantasavallan hallituksen välillä tehty sopimus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2010, niin kuin siitä on sovittu.

Tasavallan presidentti on hyväksynyt sopimuksen 7 päivänä toukokuuta 2010.

2 §

Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Paula Lehtomäki*

(Sopimus on nähtävänä ja saatavana ulkoasiainministeriössä, joka antaa siitä myös tietoja suomeksi ja ruotsiksi)

N:o 657

Valtioneuvoston asetus**patentti- ja rekisterihallituksesta annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, *muutetaan* patentti- ja rekisterihallituksesta annetun asetuksen (799/1992) 3 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 811/2007, seuraavasti:

3 §

Valtioneuvosto nimittää kolmeksi vuodeksi kerrallaan patentti- ja rekisterihallitukselle johtokunnan, johon kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme ja enintään viisi jäsentä. Johtokunnan jäsenistä yksi edustaa työ- ja elinkeinoministeriötä. Johtokunnan jäseneksi ei voida valita henkilöä, joka on palvelussuhteessa virastoon. Patentti- ja rekisterihallituksen henkilöstö valitsee keskuudestaan edustajan, jolla on läsnäolo- ja puheoikeus johtokunnan kokouksissa lukuun ottamatta nimitysasioita.

Johtokunta ratkaisee asiat pääjohtajan esittelystä. Pääjohtajan ollessa estynyt asian esittelee pääjohtajan sijainen.

Työ- ja elinkeinoministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Asetusta sovelletaan sen voimaantulon jälkeen nimitettävään johtokuntaan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Työministeri *Anni Sinnemäki*

Hallitusneuvos Minna Tukiainen

N:o 658

Valtioneuvoston asetus

televisio- ja radiotoimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletoitintaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösuunnitelmasta Ahvenanmaan maakunnassa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan televisio- ja radiotoimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletoitintaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösuunnitelmasta Ahvenanmaan maakunnassa annetun valtioneuvoston asetuksen (1158/2002) 3 §:n 2 momentti, 7 §:n 3 momentti ja liite, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti ja liite asetuksessa 1330/2007 ja 7 §:n 3 momentti asetuksessa 378/2009 sekä *lisätään* asetukseen uusi 3 a ja 7 a – 7 d § seuraavasti:

3 §

Televisioverkot

Toimiluvanvaraiseen televisiotoimintaan maakunnan alueella osoitetaan kaksi kanavanippua.

3 a §

Kognitiiviset radioverkot

Kognitiivisten radiojärjestelmien toimintaan käytettävä taajuusalue on 470—790 MHz. Ne eivät kuitenkaan saa suojausta muulta radioliikenteeltä, eivätkä ne saa aiheuttaa häiriötä muulle radioliikenteelle.

7 §

Kolmannen sukupolven matkaviestinverkot

Teleyritys, jolla on oikeus GSM-matkaviestintoinnin harjoittamiseen taajuusalueilla 880—915 MHz ja 925—960 MHz sekä 1710—1785 MHz ja 1805—1880 MHz, voi käyttää näitä taajuuksia samassa laajuudessa myös UMTS-matkaviestintoinnin Teleyritys, jolla on oikeus kolmannen suku-

polven matkaviestintoinnin harjoittamiseen taajuusalueilla 1710—1785 MHz ja 1805—1880 MHz, voi käyttää näitä taajuuksia myös kolmannen sukupolven pitkän aikavälin kehitystekniikan (LTE) käyttöön.

7 a §

Digitaalinen laajakaistainen 2000 matkaviestinverkko

Digitaalisen laajakaistaisen 2000 matkaviestinverkon toimintaan käytettävä taajuusalue on 2010—2025 MHz.

Maakunnan alueella maakuntahallituksen suostumuksella 2000 matkaviestinverkkoja on yksi.

7 b §

Digitaalinen laajakaistainen 450 matkaviestinverkko

Digitaalisen laajakaistaisen 450 matkaviestinverkon toimintaan käytettävät taajuusalueet ovat 452,425—456,925 MHz ja 462,425—466,925 MHz.

Maakunnan alueella maakuntahallituksen suostumuksella 450 matkaviestinverkkoja on yksi.

7 c §

Digitaalinen laajakaistainen 800 matkaviestinverkko

Digitaalisen laajakaistaisen 800 matkaviestinverkon toimintaan käytettävä taajuusalue on 790—862 MHz.

7 d §

Sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan soveltuvat maanpäälliset järjestelmät

Sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan soveltuvien maanpäällisten järjestelmien toi-

Helsingissä 23 päivänä kesäkuuta 2010

mintaan käytettävä taajuusalue on koko maakunnan alueella 2500—2690 MHz ja alueellisesti 3410—3590 MHz.

Maakunnan alueella maakuntahallituksen suostumuksella on taajuusalueella 2570—2620 MHz yksi ja taajuusalueilla 2500—2570 MHz ja 2620—2690 MHz kolme sähköisten viestintäpalveluiden järjestelmää.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Viestintäministeri Suvi Lindén

Neuvotteleva virkamies Maaret Suomi

Taajuuksien käyttösuunnitelma Ahvenanmaan maakunnassa

1. Televisiotoiminta

Kanava	ERP (kW)
25	30
35	30

2. Radiotoiminta

Taajuus (MHz)	Paikkakunta
88,6	Sund
91,3	Sund
93,1	Sund
94,1	Maarianhamina
95,0	Sund
95,9	Maarianhamina
97,1	Sund
100,3	Sund
101,8	Jomala
102,3	Sund
102,8	Jomala
104,3	Maarianhamina
104,9	Sund
105,2	Hammarland
107,2	Maarianhamina

N:o 659

Valtioneuvoston asetus tulvariskien hallinnasta

Annettu Helsingissä 1 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) 21, 26 ja 28 §:n nojalla:

1 §

Tulvariskien alustava arviointi

Vesistötulvista aiheutuvien tulvariskien alustava arviointi tehdään vesistöalueittain. Merenpinnan noususta aiheutuvien tulvariskien alustava arviointi tehdään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten toimialueittain.

Vesistöalueiden ja merenrannikon tulvariskien alustavaan arviointiin kuuluvat:

1) tarkoituksenmukaisessa mittakaavassa laaditut kartat, joista käyvät ilmi vesistöalueen ja merenrannikon korkeussuhteet, toteutunut ja suunniteltu maankäyttö sekä muut tulvariskien arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot;

2) kuvaus aikaisemmin esiintyneistä tulvista, niiden laajuudesta sekä niistä mahdollisesti aiheutuneista tulvariskien hallinnasta annetun lain (620/2010) 8 §:n 1 momentissa tarkoitetuista vahingollisista seurauksista, jos samankaltaisia tulvia ja niistä aiheutuvia vahingollisia seurauksia voidaan pitää mahdollisina;

3) arvio tulevaisuudessa mahdollisesti esiintyvien tulvien peittävydestä ja tulvista aiheutuvista 2 kohdassa tarkoitetuista vahingollisista seurauksista.

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu arvio tehdään korkeusmalli- ja paikkatietoaineistojen avulla ottaen huomioon vesistöjen sijainti ja niiden hydrologiset ja geomorfologiset ominaisuudet, säännöstely- ja tulvasuo-

jelurakenteiden sekä muiden käytettävissä olevien tulvariskien hallintakeinojen tehokkuus sekä olosuhteiden pitkän aikavälin kehitys mukaan lukien ilmastonmuutoksen vaikutukset tulvien esiintymiseen.

Hulevesitulvariskien alustavassa arvioinnissa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään.

2 §

Tulvavaarakartat

Vesistötulvia ja merenpinnan noususta aiheutuvia tulvia kuvaavissa tulvavaarakartoissa esitetään veden alle jäävät alueet ja tulvan aikana vallitseva vedenkorkeus ja vesisyvyys sekä tarpeen mukaan tulvien aikainen virtaama ja virtausnopeudet seuraavilla tulvilla:

1) tulvan vuotuinen todennäköisyys on 2 prosenttia tai tulva toistuu keskimäärin kerran 50 vuodessa;

2) tulvan vuotuinen todennäköisyys on 1 prosentti tai tulva toistuu keskimäärin kerran 100 vuodessa;

3) tulva on mahdollinen erityisissä olosuhteissa tai tulvan vuotuinen todennäköisyys on hyvin vähäinen.

Hulevesitulvia kuvaavissa tulvavaarakartoissa esitetään veden alle jäävät alueet sekä tulvan aikana vallitseva vedenkorkeus ja vesisyvyys ottaen huomioon paikalliset olosuhteet ja hulevesitulvien tarkastelussa tarkoitukseenmukaiset sateiden todennäköisyydet.

3 §

Tulvariskikartat

Tulvariskikartoissa esitetään 2 §:ssä tarkoitettuja tulva-alueita koskevat seuraavat tiedot:

- 1) asukkaiden arvioitu määrä;
- 2) erityiskohteet kuten sairaalat, oppilaitokset ja päiväkodit;
- 3) infrastruktuuri kuten tiet, energiaverkot, tietoliikenneverkot ja vesihuoltolaitosten laitteistot;
- 4) yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen kannalta merkittävä taloudellinen toiminta;
- 5) ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY liitteessä I tarkoitettut laitokset, joiden toiminnasta voi tulvatilanteessa aiheutua ympäristön äkillistä pilaantumista, sekä vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen (1040/2006) 4 §:ssä tarkoitettut erityiset alueet, joilla tällaisesta pilaantumisesta voi aiheutua vahinkoa;
- 6) lain nojalla suojellut taikka kaavassa suojelluiksi määrätyt kulttuuriperintökohteet;
- 7) muut tarpeelliset tiedot, kuten alueet, joilla tulva voi aiheuttaa jäiden tai muun kiinteän aineksen haitallista kulkeutumista, maaperän merkittävää eroosiota tai sortumavaaraa taikka merkittävää ympäristön pilaantumisen vaaraa.

4 §

Tulvavaara- ja tulvariskikartoissa käytettävät tiedot

Tulvavaara- ja tulvariskikartoissa käytettävien tietojen tulee olla yhdenmukaiset vesienhoidon suunnittelussa käytettävien vastaavien tietojen kanssa. Tulvavaara- ja tulvariskikartat sovitetaan yhteen vesienhoidon suunnitteluun sisältyvien vesien ominaispiirteitä, ihmisen aiheuttamia vaikutuksia vesiin sekä vedenkäytön taloudellisia selvityksiä koskevien tarkastelujen kanssa. Kartat ja tarkastelut voidaan myös yhdistää.

5 §

Tulvariskien hallintasuunnitelma

Vesistöalueiden ja merenrannikon tulvariskien hallintasuunnitelmissa otetaan huomioon:

- 1) tulvariskien hallinnasta annetun lain 7–9 §:ssä tarkoitettut selvitykset;
- 2) mahdollisuudet säännöstely- ja muiden tulvasuojelurakenteiden, tulvareittien ja tulvien pidättymisalueiden käyttöön;
- 3) toteutunut ja suunniteltu vesivarojen käyttö, hoito ja suojelelun mukaan lukien vesistön ja merenrannikon virkistyskäyttö, kalatalous, voimatalous, vesiliikenne ja satamainfrastruktuuri;
- 4) toteutunut ja suunniteltu alueiden käyttö;
- 5) luonnonsuojelulain (1096/1996) mukaisesti suojellut tai luonnonsuojelutarkoitukseen varatut alueet;
- 6) vesitilanteen seuranta, tulvien ennustaminen sekä tulvariskeistä ja niihin varautumisesta tiedottaminen;
- 7) toiminta tulvan uhatessa ja tulvan aikana mukaan lukien pelastustoimen suunnitelmat sekä tulvavaroitusjärjestelmät;
- 8) muu samaa aluetta koskeva tulvariskien hallinnan suunnittelu.

Tulvariskien hallintasuunnitelman laatiminen ja tarkistaminen sovitetaan yhteen vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 19 §:ssä tarkoitettujen vesienhoitosuunnitelman tarkistamisen kanssa.

Tulvariskien hallintasuunnitelma sisältää liitteen kohdassa A luetellut tiedot.

Hulevesitulvariskien hallintasuunnitelmaa laadittaessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä edellä tässä pykälässä säädetään.

6 §

Tulvaryhmän asettaminen ja toimikausi

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus toimittaa tulvariskien hallinnasta annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua ehdotuksen niille maakunnan liitoille, jotka toimivat ehdotuksessa tarkoitetuilla vesistöalueilla tai merenrannikon alueilla. Maakunnan liitto tekee ehdotuksen tulvaryhmän asettamisesta

neuvoteltuaan toimialueensa asianomaisten kuntien ja alueen pelastustoimien sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa. Maakunnan liitto tai liitot yhdessä toimittavat ehdotuksen maa- ja metsätalousministeriölle.

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa tulvaryhmän enintään kuudeksi vuodeksi kerrallaan. Toimikausi on pyrittävä sovittamaan yhteen vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 14 §:ssä tarkoitettujen, samalla vesistöalueella toimivien yhteistyöryhmien toimikausien kanssa.

7 §

Osallistuminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on pidettävä tulvariskien hallinnasta annetun lain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu ehdotus merkittävien tulvariskialueiden nimeämiseksi nähtävillä asianomaisissa kunnissa kolmen kuukauden ajan ja ehdotus tulvariskien hallintasuunnitelmaksi kuuden kuukauden ajan. Ehdotus tulvariskien hallintasuunnitelmaksi pidetään nähtävillä samanaikaisesti vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 13 §:n 3 kohdassa tarkoitetun hoitosuunnitelmaehdotuksen kanssa.

Ehdotuksista on mahdollisuus esittää mielipiteitä 1 momentissa säädetyn nähtävillä pidon ajan.

8 §

Arviointien ja suunnitelmien tarkistaminen

Tulvariskien alustavien arviointien ja tulvariskien hallintasuunnitelmien tarkistamisessa otetaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutus tulvien esiintymiseen. Tarkistetuissa suunnitelmissa esitetään liitteen kohdassa B luetellut tiedot.

9 §

Suomen ympäristökeskuksen tehtävät

Suomen ympäristökeskus:

1) avustaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia sekä maa- ja metsätalousministeriötä tulvariskien hallinnasta annetun lain

mukaisten tehtävien hoitamisessa ja niissä tarvittavan opastuksen laatimisessa ja tiedottamisessa sekä huolehtii tulvariskien hallinnassa tarvittavien menetelmien kehittämisestä;

2) ylläpitää ja kehittää hydrologista seurantaa sekä vesitilanne- ja tulvavaroituspalvelua yhteistyössä Ilmatieteen laitoksen ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kanssa;

3) huolehtii Euroopan unionin lainsäädännön edellyttämästä raportoinnista komissiolle;

4) huolehtii muista maa- ja metsätalousministeriön määräämistä tehtävistä.

10 §

Ilmatieteen laitoksen tehtävät

Ilmatieteen laitos:

1) ylläpitää ja kehittää meriveden korkeuden seurantaa ja ennusteita sekä vesitilanne- ja tulvavaroituspalvelua yhteistyössä Suomen ympäristökeskuksen ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kanssa;

2) huolehtii muista liikenne- ja viestintäministeriön määräämistä tehtävistä.

11 §

Yhteistyöviranomaisen kansainvälisessä hallintayksikössä

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii tulvariskien hallinnasta annetun lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua yhteistyöstä Ruotsin ja Norjan kanssa muodostetuissa kansainvälisissä tulvariskien hallintayksiköissä.

12 §

Tietojärjestelmä

Sen lisäksi, mitä tulvariskien hallinnasta annetun lain 26 §:ssä säädetään, tietojärjestelmään tallennetaan:

1) tiedot tulvariskien alustavien arviointien tuloksista;

2) tarvittavat tiedot tulvavedenkorkeuksista ja tulvavirtaamista sekä sademääristä;

3) muita kuin merkittäviä tulvariskialueita koskevat kartat ja suunnitelmat;

4) suositukset alimmista rakentamiskorkeuksista;

5) muut tulvariskien hallinnan suunnittelua varten tarpeelliset käytettävissä olevat tiedot kuten tiedot tulvista aiheutuneista vahingoista.

13 §

Määräajat

Tulvariskien alustava arviointi on suoritettava ja merkittävät tulvariskialueet on nimettävä ensimmäisen kerran viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2011. Arvioinnit ja nimeä-

Helsingissä 1 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

minen on tarkistettava tarpeellisilta osin ensimmäisen kerran viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2018.

Tulvavaarakartat ja tulvariskikartat on laadittava ensimmäisen kerran siten, että ne ovat valmiit viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2013.

Tulvariskien hallintasuunnitelmat on valmisteltava ensimmäisen kerran siten, että ne voidaan hyväksyä ja julkaista viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2015.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 2010.

Vanhempi hallitussihteeri Pekka Kemppainen

A) Tulvariskien hallintasuunnitelmassa esitettävät tiedot

1. Suunnitelman kohteena olevan vesistöalueen, merenrannikon tai hulevesitulvien esiintymisalueen kartta, jossa on esitetty merkittävät tulvariskialueet ja muut tulvariskien alustavan arvioinnin tulokset sekä kuvaus vesistöalueesta, sen hydrologiasta ja vesivarojen käytöstä.

2. Tulvavaara- ja tulvariskikartat ja arviot tulvista aiheutuvista vahingollisista seurauksista sekä kartoista ja arvioista tehdyt päätelmät.

3. Merkittävälle tulvariskialueelle asetetut tulvariskien hallinnan tavoitteet.

4. Yhteenveto tulvariskien hallinnan tavoitteiden saavuttamiseksi valituista toimenpiteistä, niiden vaikutuksista, kustannuksista ja hyödyistä, kuvaus toimenpiteiden yhteensovittamisesta asianomaisiin vesienhoitosuunnitelmiin ja vesienhoidon toimenpideohjelmiin sisältyvien ympäristötavoitteiden kanssa sekä ympäristöselostus.

5. Kuvaus toiminnasta vesistöalueella tulvan uhatessa ja tulvan aikana, toimintaan liittyvistä erillissuunnitelmista sekä tulvariskien hallinnan organisaatiosta.

6. Yhteenveto siitä, millä tavoin tulvariskit ja niiden hallinnassa tarvittavat toimenpiteet on otettu huomioon suunnitelman kohteena olevaa aluetta koskevissa seuraavien säädösten mukaisissa menettelyissä:

i) laki vesienhoidon järjestämisestä (1299/2004);

ii) maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999);

iii) pelastuslaki (468/2003);

iv) patoturvallisuuslaki (494/2009);

v) terveydensuojelulaki (763/1994);

vi) laki ympäristövaikutusten arvioinnista (468/1994);

vii) laki viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (200/2005);

viii) laki vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005).

7. Jos sellainen on saatavilla, kuvaus kustannusten ja hyötyjen arviointimenetelmistä, joita käytetään valtakunnanrajan ylittävillä vesistöalueilla toteutettavien sellaisten toimenpiteiden arvioinnissa, joilla on vaikutuksia toisen valtion alueella.

8. Yhteenveto siitä, miten tulvariskien hallinnasta annetun lain 17 §:n mukainen osallistuminen ja tiedottaminen on järjestetty, sekä selvitys valmistelun aikana esitetyistä kannanotoista ja valtioiden välisistä neuvotteluista ja siitä, miten nämä ovat vaikuttaneet suunnitelmassa määriteltäviin tulvariskien hallinnan tavoitteisiin, valittuihin toimenpiteisiin ja suunnitelman muuhun sisältöön.

9. Kuvaus ja perustelut toimenpiteiden asettamisesta etusijajärjestykseen, arvioiduista kustannuksista, toimenpiteiden toteuttamiseen kiinnostuksensa ilmaiseista tahoista ja rahoitusmahdollisuuksista sekä siitä, miten suunnitelman täytäntöönpanon edistymistä seurataan.

10. Luettelo toimivaltaisista viranomaisista ja tarvittavilta osin kuvaus suunnittelun yhteensovittamisesta kansainvälisen tulvariskien hallintayksikön sisällä taikka muulla Suomen valtakunnanrajan ylittävällä vesistöalueella.

B) Tarkistetuissa tulvariskien hallintasuunnitelmissa esitettävät tiedot

1. Yhteenveto suunnitelmaan edellisen version julkaisemisen jälkeen tehdyistä muutoksista mukaan lukien tulvariskien hallinnasta annetun lain 20 §:ssä tarkoitetut tarkistukset.
2. Arvio siitä, miten tulvariskien hallinnan tavoitteiden saavuttamisessa ja niihin liittyvien toimenpiteiden toteuttamisessa on edistytty.
3. Yhteenveto edelliseen tulvariskien hallintasuunnitelmaan sisällyneistä toimenpiteistä, joita ei ole toteutettu, sekä selvitys toteuttamatta jäämisen syistä.
4. Kuvaus muista toimenpiteistä, jotka on toteutettu tulvariskien hallintasuunnitelman edellisen version julkaisemisen jälkeen.

N:o 660

Valtioneuvoston asetus**sosiaali- ja terveysministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen 3 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan sosiaali- ja terveysministeriöstä 7 päivänä helmikuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (90/2008) 3 §:n 1 momentti ja 6 § seuraavasti:

3 §

Ministeriön organisaatio

Sosiaali- ja terveysministeriössä on seuraavat osastot:

- 1) hallinto- ja suunnitteluosasto;
- 2) vakuutusosasto;
- 3) hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen osasto;
- 4) sosiaali- ja terveystalvveluosasto;
- 5) työsuojeļuosasto.

Oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneella apulaisosastopäälliköllä on hallitusneuvoksen arvonimi, ja lääketieteen lisen-
siaanin tutkinnon suorittaneella apulaisosastopäälliköllä on lääkintöneuvoksen arvonimi. Vakuutusosaston muulla apulaisosastopäälliköllä on vakuutusneuvoksen arvonimi, hallinto- ja suunnitteluosaston muulla apulaisosastopäälliköllä on finanssineuvoksen arvonimi ja hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen osaston sekä sosiaali- ja terveystalvveluosaston muulla apulaisosastopäälliköllä on sosiaalineuvoksen arvonimi.

6 §

Johtavat virkamiehet

Ministeriössä on kansliapäällikkö. Osaston päällikkönä on osastopäällikkö. Osastopäälliköllä on ylijohajan arvonimi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 1 päivänä heinäkuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

Hallitusneuvos *Liisa Perttula*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 650—660, 3 arkkia